

Mál nr. 100/2017**M og
vátryggingafélagið V vegna ábyrgðartryggingar atvinnureksturs F.****Ágreiningur um bótskyldu vegna vinnuslyss****Gögn.**

1. Málskot móttakið dags. 17. mars 2017, ásamt fylgiskjöllum
2. Bréf V dags. 30. mars 2017 ásamt fylgiskjöllum

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M var að vinna við að setja upp brunavörn í tveggja hæða einbýlishúsi þann 10. desember 2013, þegar stigi sem hann stóð í rann til með þeim afleiðingum að M féll niður úr stiganum og hafnaði á borðbrún. M var í kjölfarið færður í sjúkrabifreið á bráðadeild Landsspítalans. Slysið átti sér stað meðan M var við störf hjá fyrirtækinu F. Með matsgerð dags. 10. ágúst 2015 voru afleiðingar slyssins metnar sem 17% læknisfræðileg örorka.

M telur að slysið verði rakið til saknæmrar háttsemi vinnuveitanda síns og gerði því kröfu í greiðslu úr ábyrgðartryggingu vinnuveitanda síns hjá V. Kröfu sína byggir M m.a. á ákvæðum laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum, þ.e. einkum 1. mgr. 13 gr. sbr. 37. gr. 14. gr, 42. gr. og 46. gr. Þá er krafa M einnig byggð á ákvæðum reglugerðar nr. 367/2006 um notkun tækja sem sett var með heimild í framangreindum lögum, en þar segir m.a. í ákvæði. V hafnaði greiðsluskyldu.

Samkvæmt gögnum málsins kemur fram að M hafi verið að vinna við að koma upp reykskynjara í íbúð á 2. hæð. M hafði reist stiga utan á steiptan vegg í stofunni til þess að vinna verkefnið. Stiginn var útdreginn þannig að hann náði ca. 3.5. metra upp á vegginn. Fjarlægð frá gólfi og upp í loftdós, þar sem skynjarinn átti að vera, var ca. 4.20 metrar. Samkvæmt gögnum málsins var M kominn langleiðina upp stigann þegar hann rann undan honum. Að mati Vinnueftirlitsins verður slysið hugsanlega rakið til þess að endatappar á stiganum hafi verið blautir en ástæða þess kann að vera sú að stiginn var fluttur ofan á bíl M á þann stað þar sem slysið varð. Í skýrslu Vinnueftirlitsins er tekið fram að endatappar stigans sem hvíldu á gólfinu hafi verið í góðu lagi.

Á heimasíðu fyrirtækisins F kemur fram að F býður upp á heildarlausnir í öryggisbúnaði og myndavélakerfum. Samkvæmt upplýsingum frá F úthlutar það verkum á einstaka starfsmenn sem sinna uppsetningu á kerfum. Starfsmennirnir taka þá þann búnað sem þarf með sér í hvert sinn, þar á meðal stiga. Fyrir liggur að M voru ekki veitt nein frekari fyrirmæli eða leiðbeiningar um verkefnið og eðli þess áður en hann lagði af stað til að sinna því. Að mati Vinnueftirlitsins verður slysið hugsanlega rakið til þess að F hafi ekki gert skriflega áætlun um öryggi og heilbrigði, auk þess sem engin áætlun hafi legið fyrir um það verk sem M hafi verið falið að vinna.

Álit.

Af gögnum málsins verður ráðið að líkamstjón M verður rakið til slysaatburðar. Fyrir liggur að fyrirtækið hefur ekki látið vinna áhættumat um öryggi og heilbrigði starfsmanna, sem er ætlað að taka til áhættuþátta í vinnuumhverfi ásamt áætlun um heilsuvernd og forvarnir, þrátt fyrir ákvæði laga þar um. Í umræddu tilviki lá engin áætlun um vinnutilhögun fyrir vegna verkefnisins. Það

liggur í hlutarins eða að það að vinna verkefni í stiga í ríflega fjögurra metra hæð er áhættusamt. Fyrirtækið gerði því hvorki ráðstafanir til að tryggja M sérstaka aðstoð við vinnslu verkefnisins með því að senda aukamann til að halda við stigann né lagði það til sérstaka vinnutilhögun til að takmarka áhættu við vinnslu þess, hvort heldur með því að skipuleggja umrætt verk eða setja almennar reglur um áhættumat vegna vinnslu slíkra verka sem hefði verið hægt að fara eftir. Verður að telja það vanrækslu af hálfu F. Ekki verður séð af gögnum málsins að M hafi sýnt af sér nokkra háttsemi sem uppfyllir skilyrði 23. gr.a skaðabótalaga nr. 50/1993 um að hann beri hluta af tjóni sínu sjálfur. M á því rétt á því að V bæti að fullu tjón M úr ábyrgðartryggingu F.

Niðurstaða.

Líkamstjón M er að fullu bótaskyld úr ábyrgðartryggingu F hjá V.

Reykjavík 16.5.2017

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Sigurður Óli Kolbeinsson, hdl.

Lúðvík Bergvinsson, hdl.